

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Andrzej Wasilewski

w sprawie z wniosku W. B.
przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Stopniu
Niepełnosprawności w Województwie [...] o ustalenie stopnia niepełnosprawności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 maja 2005 r.,
kasacji wnioskodawczyni od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w Ś.
z dnia 27 września 2004 r., sygn. akt VII Ua .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w Ś. wyrokiem z dnia 27 września 2004 r. (VII Ua .../04) oddalił apelację wnioskodawczyni – W. B. od wyroku Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 9 czerwca 2004 r. (IV U .../03) oddalającego jej odwołanie od decyzji Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie [...] z dnia 1 października 2003 r. odmawiającej zaliczenia wnioskodawczyni do osób z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności.

W kasacji od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 27 września 2004 r. pełnomocnik wnioskodawczyni zarzucił naruszenie: po pierwsze – art. 224 § 1 i art. 227 k.p.c. „poprzez nie wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy z uwagi na fakt, iż Sąd ustalając stopień niepełnosprawności ograniczył się jedynie do ustaleń w zakresie naruszenia sprawności organizmu, nie

poczynił natomiast żadnych ustaleń co do możliwości funkcjonowania w życiu codziennym i pełnienia przez powódkę ról społecznych, co stanowi kryterium do ustalenia stopnia niepełnosprawności”; po drugie – art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776 ze zm.) poprzez Przyjęcie, że powódka winna być zaliczona do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności w sytuacji, gdy Sąd nie dokonał ustaleń w zakresie spełnienia przez powódkę wszystkich przesłanek ustawowych wymienionych w tym przepisie (...)”. Równocześnie, jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie kasacji do rozpoznania pełnomocnik wnioskodawczyni wskazał „konieczność ustalenia i interpretacji: - czy o zaliczeniu do jednego z trzech stopni niepełnosprawności decydującym kryterium jest rodzaj ustalonego schorzenia powodujący niesprawność organizmu, czy również inne kryteria wymienione w art. 4 w/w ustawy, tj. wymóg istnienia czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych, - czy użyty w art. 4 ustawy spójnik ‘lub’ wskazuje, iż o zaliczeniu do danego stopnia niepełnosprawności wystarczy jedynie ustalenie naruszenia sprawności organizmu bez konieczności ustalania czy stwierdzona niesprawność wymaga również czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych, - czy wymienione w art. 4 ustawy kryteria decydujące o ustaleniu stopnia niepełnosprawności muszą występować łącznie.” W konsekwencji, w kasacji sformułowany został wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi II instancji do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie os strony pozwanej na rzecz wnioskodawczyni kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja powinna czynić zadość szczególnym wymaganiom formalnym określonym w art. 393³ k.p.c., w tym – poza przytoczeniem podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia – powinna ona zawierać także „przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie” (art. 393³ § 1 pkt. 3 k.p.c.), które stanowią odrębny element formalny kasacji jako pisma procesowego. Oznacza to w szczególności, że w kasacji należy wykazać (*sic!*), iż w sprawie, której ona dotyczy,

bądź „występuje istotne zagadnienie prawne” (art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. – *a contrario*), bądź „istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie” (art. 393 § 1 pkt. 2 k.p.c. – *a contrario*), bądź też „zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo” albo „zachodzi nieważność postępowania” (art. 393 § 2 k.p.c.). Wnoszący kasację nie może przy tym ograniczyć się do powtórzenia w jej treści jednego lub kilku ustawowych sformułowań, do którego lub których pragnie nawiązać, jako do „okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji”, lecz obowiązany jest do profesjonalnego prawniczego uzasadnienia wskazanej lub wskazanych „okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji” i to w kontekście okoliczności faktycznych i prawnych tej sprawy, której kasacja ta dotyczy. Nie spełnienie tego wymagania kasacji stanowi tzw. brak istotny kasacji, bowiem kasacja taka nie czyni zadość wymaganiu formalnemu określonymu w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., a to w konsekwencji skutkować musi jej odmową jej przyjęcia do rozpoznania. Wymaganiu temu w żadnym razie nie czyni zadość lakoniczne wskazanie w *petitum* kasacji – jak to ma miejsce w niniejszej sprawie – na „konieczność ustalenia i interpretacji: - czy o zaliczeniu do jednego z trzech stopni niepełnosprawności decydującym kryterium jest rodzaj ustalonego schorzenia powodujący niesprawność organizmu, czy również inne kryteria wymienione w art. 4 w/w ustawy, tj. wymóg istnienia czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych, - czy użyty w art. 4 ustawy spójnik ‘lub’ wskazuje, iż o zaliczeniu do danego stopnia niepełnosprawności wystarczy jedynie ustalenie naruszenia sprawności organizmu bez konieczności ustalania czy stwierdzona niesprawność wymaga również czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych, - czy wymienione w art. 4 ustawy kryteria decydujące o ustaleniu stopnia niepełnosprawności muszą występować łącznie.”

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 393⁷ § 1 k.p.c. w związku z art. 393 § 1 pkt 3 k.p.c. oraz art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98) orzekł jak w sentencji

Teza:

Nie czyni zadość wymaganiu 'przedstawienia okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania' (art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.) lakoniczne wskazanie na „konieczność ustalenia i interpretacji: - czy o zaliczeniu do jednego z trzech stopni niepełnosprawności decydującym kryterium jest rodzaj ustalonego schorzenia powodujący niesprawność organizmu, czy również inne kryteria wymienione w art. 4 w/w ustawy, tj. wymóg istnienia czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych, - czy użyty w art. 4 ustawy spójnik 'lub' wskazuje, iż o zaliczeniu do danego stopnia niepełnosprawności wystarczy jedynie ustalenie naruszenia sprawności organizmu bez konieczności ustalania czy stwierdzona niesprawność wymaga również czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych, - czy wymienione w art. 4 ustawy kryteria decydujące o ustaleniu stopnia niepełnosprawności muszą występować łącznie.”